

ruge parnike z skupno čez 30.000 brutto-register-tonami. Razven tega sestrelilo se angleški razruševalec L-razreda (350 ton). Iki obloženi tank-parnik bil je od torpeda det, vendar še je zamogel, močno poškodovan, luko Alexandrien doseči. Vsi parniki bili močno obloženi in oboroženi. Iz močnega spremljevalnega varstva se sklepa, da bili obloženi z dragocenim blagom. Potopjen angleški razruševalec varoval je z drugim razruševalcem veliki transport, ki je bil totako uničen.

Šef admiralnega štaba mornarice.

28.000 ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 12. aprila. W.-B. Eden naših podmorskih čolnov (poveljnik kapitan-lajtnant Georg) je v Irskem morju in pri zapadnem izhodu Kanala 8 parnikov in dve jadernici z skupno 28.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Uspehi podmorskega čolna „U 35.“

K.-B. Berlin, 10. aprila. (W.-B.) Cesar Viljem je izrazil kapitanlajtnantu v. Arnauld de la Periere, poveljniku podmorskega čolna „U 35“ in celej posadki svoje priznanje in zahvalo za odlične čine, katere je hrabra posadka pod slavnim vodstvom svojega vzglednega poveljnika dosegla. Kapitanlajtnant, katerega hrabre in uspešne čine se je že večkrat na slavn način povdarjalo, je v dveh in četletnem vodstvu z podmorskim čolnom „U 35“ v Srednjem morju s potopljenjem 196 sovražnih ladij z skupno pol milijona brutto-register-ton sovražnikom najhujši udarec prizadel. Potopil je dosedaj 2 bojni ladji, eno pomožno križarko, pet transportnih parnikov za prevažanje čet, 124 trgovskih, oziroma transportnih parnikov, 62 jadernic in 2 ribiška parnika. Pri tem je posebno omeniti, da je vojno-izkušen podmorski čoln „U 35“ pod vodstvom dveh poveljnikov dosedaj čez 600.000 brutto-register-ton sovražnega ladjinega prostora uničil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nadaljni uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 13. aprila. Naši podmorski čolni v Srednjem morju potopili so v Agäisu in pri Malti pet parnikov in devet jadernic z skupno 22.000 brutto-register-tonami.

V zatvornem okolišu okrog Anglije bilo je od naših podmorskih čolnov 23.000 brutto-register-ton sovražnega trgovskega ladjinega prostora uničenih. Hudo zadet je bil zopet transportni promet v Kanalu med francosko in angleško morskobaljo. Na uspehih ima glavni delež kapitanlajtnant Rem y.

Nemški podmorski čoln na zapadni morski obali Afrike.

K.-B. Amsterdam, 14. aprila. Reuter javlja: Po nekem poročilu iz Washingtona pojavil se je nemški podmorski čoln največjega tipa 10. aprila na višočini od Monrovia (Liberia), obstreljeval je brezlično postajo in je povzročil izredno škodo. Potem je obrnil kanone na postajo kablja.

Monrovia je glavni kraj republike Liberia na zapadni obali Afrike, na Kap Mesurado in na izlivu Mesurada.

Nemški letalci čez Srednje-Angleško.

K.-B. Berlin, 14. aprila. V noči od 12. na 13. aprila napadel je fregatni kapiten Strasser z pomorskim zračnim brodomjem uspešno važne industrijske kraje Srednje-Angleške. Obmetalo se je Birmingham, Nottigham, Sheffield, Leeds, Hull in Grimsby. Kljub izredno močnemu artiljerističnemu protiporju in zasledovanju z letalci so se vsa letala v dobrem stanju vrnila. Na uspehu imajo posebni delež

poveljniki letal hauptman Manger, kapitanlajtnant Ehrlich (Herbert), von Freudenreich in Flemming, kakor korvetni kapitan Arnold Schütze s svojimi hrabrimi posadkami.

Šef admiralnega štaba mornarice.

15.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin 15. aprila. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču: 15.000 brutto-register-ton. Medtem sta se dva parnika po trdovratnem zasledovanju iz gotovega spremlja sestrelila.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Dr. Trstenjak in shod v Št. Janžu.

Kakor znano, bil je na shodu v Št. Janžu kot vladni zastopnik prav mladi gospod dr. Trstenjak. Možakar sicer ni prišel samo kot zastopnik politične oblasti, marveč v prvi vrsti kot privatna oseba, ter kot izraziti „jugoslovanski“ strankar. Dokaz temu tudi dejstvo, da je pripeljal seboj svojo sooprogo, ki je kot zastopnica nežnega spola prav gotovo kar zavriskala veselja, ko je pričela teči kri. Pa pustimo to malenkost. Cel nastop dr. Trstenjaka je napravil na vsacega objektivnega človeka vtis, da je bil ta mož tam kot strankar in kot ničesar drugega. Zakaj je dr. Trstenjak orožnike tako daleč od zborovališča skrnil, da jih v času najnujnejše potrebe ni bilo dobiti? Zakaj dr. Trstenjak ni takoj odredil razoroženje in odpravo ruskih vojnih vjetnikov, ki nimajo po postavi na naših shodih ničesar opraviti? Zakaj ni dr. Trstenjak pustil aretirati niti enega organiziranih pobijalcev, ki so brez vsacega vzroka na zverinski način po avstrijsko mislečih udeležencih shoda udrihali? Zakaj je dr. Trstenjak Nemcem opetovano obljubil, da bode shod razpustil, medtem ko tega do skrajnega trenutka ni storil. Vse to so vprašanja, ki se jih ne more iz sveta spraviti. Mi zahtevamo torej odločno, da ces. kr. politična oblast komisarja dr. Trstenjaka pritegne takoj v najstrožjo disciplinarno preiskavo, oziroma da se ga postavi tudi pred kazensko sodnijo! Posredovali bodemo pa tudi na višjih mestih na Dunaju, da se pobrigajo tam za počenjanje tega panslavista v c. kr. uniformi.

Pisma cesarja Karla, odstop grofa Czernina in drugo.

Pred kratkim imel je naš zunanji minister grof Czernin imeniten govor, proti notranjim veleizdajalcem. V tem govoru je omenil tudi, da bi bilo pred nekaj časom kmalu prišlo do mirovnih predpogajanj s Francosko, ko bi to ravno naši notranji vseslovanski veleizdajalci ne preprečili. Iz tega govora se je nakrat razvila velikanska debata, v katero se je pritegnilo tudi osebo presvitlega našega cesarja. Gre se tukaj v prvi vrsti za neko pismo, ki ga je poslal naš cesar pred okroglo enim letom svojemu svaku princu Sixtu Parmškemu. V tem pismu se govori tudi o mirovnih ciljih. Pismo je bilo na vsak način spisano le za omenjenega princa, je bilo torej popolnoma privatnega značaja. Samoumevno tudi ni imelo namena pričeti kaka tiha mirovna pogajanja. Francozi so pa kakor vse kaže, ponaredili to pismo, ko so ga na bogve kateri nelojalni način v svoje roke dobili. S tem ponarejenim pismom hočejo sejati nemir med Avstro-Ogrski in Nemčijo ter njunima vladarjema. Cesar Karl je celi stvarni napravil konec s tem, da je zaključil vsak nadaljni razgovor s Francosko in zopet ponovil obljubo zvezne zvestobe.

Mnogo razburjenja pa je napravilo medtem dejstvu, da je zunanji minister grof Czernin podal svoj odstop, da je cesar ta odstop sprejel in pustil delo le toliko časa v Czerninovih rokah, dokler se ne najde

njegovega naslednika. Odstop grofa Czernina danes ni jasna stvar. Žal, da nam naša nesrečna cenzura ne pusti povedati svojega mnenja očitno. Czernin je bil vele-talentrani minister; kateremu gre glavna zasluga za sklenjeni mir z Rusijo, Ukrajino in Romunsko. Da se je ravno sedaj tega velezaslužnega moža odposlalo, dela na vsak način hudo kri.

Naj pride za grofom Czerninom kdor hoče. En cilj bode morala zunanja politika vedno upoštevati: zveza z Nemčijo se mora še okrepčati, ojačiti in izgraditi, kajti ona je podlaga za vso našo bodočnost. V pravem razumevanju tega dejstva odposlal je tudi naš cesar Karl zmagovitemu svojemu nemškemu cesarju Viljemu sledečo brzojavko:

„Francoski ministerski predsednik, ki je prišel v zadrego, se skuša iz mreže lažij v katero se je sam zapletel, rešiti s tem, da kopicji vedno več in več neresnic in se ne vstraši sedaj popolnoma napačne in neresnične trditve, da bi jaz priznal „pravične zahteve Francije po vrnitvi Alzacije-Lorene.“ To trditve zavračam z ogorčenjem. V trenutku, ko avstro-ogrski kanoni grmijo skupno z nemškimi na zapadni fronti, je pač komaj treba dokazati za to, da se jaz za Tvoje dežele ravno tako bojujem in sem pripravljn bojevati se tudi naprej, kakor če bi šlo za obrambo svoje lastne dežele. Čeprav smatram z ozirom na ta govoreči dokaz popolne edinstvi in ciljih, za katere je sedaj že skoro nepotrebnim zgubiti tudi eno besedico o zlagani trditvi Clemenceaua, mi je vendar na tem ležeče, da Te ob tej priliki vnovič zagotovim popolne solidarnosti med Teboj in Menoj, med Tvojo in Mojo državo. Nobene spletke, nobeni poskusi, naj izhajajo od kogarkoli, ne bodo ogrozili zvestega orožnega bratstva. Skupno bodemo izsilili časten mir.“

Nato je poslal nemški cesar Viljem našemu cesarju v odgovor sledečo brzojavko:

„Sprejmi mojo najprisrčnejšo zahvalo za Tvoj brzojav, v katerem Ti trditve francoskega ministerskega predsednika čez Tvoje zadržanje k francoskim zahtevam na Alzacijo-Loreno zavračaš in na novo solidarniteto skupnih interesov izražáš, ki obstoje med Nama in Našima državama. Podvizam se, Ti povedati, da v Mojih očeh takega zagotovila od Tvoje strani niti potreboval nisem, ker nisem bil nobeden trenutek na dvomu, da si Ti Našo zadevo v ravno isti meri Tvoji štél, kakor se mi za pravice Tvoje monarhije zavzemamo. Težki, pa uspešni boji teh let so to vsakemu, kateri hoče videti, jasno dokazali, isti so vezi zveze le še ožje zvezali. Naši sovražniki, ki v poštenem boju proti nam nič ne zamorejo, ne vstrašijo se najpodejših in najnižjih sredstev; na to smo morali računati. Zato Nam je tem večja dolžnost, sovražnike na vseh bojiščih brezobzirno napasti in nabiti.“

Z zvestem prijateljstvu

Viljem.“

Odmevi „jugoslovanskega“ shoda v Št. Janžu pri Unterdrauburgu.

Beg Korošca

Po krvavem taboru v Št. Janžu pri Unterdrauburgu se dr. Korošcu pod vtisom krvavega pripetljaja ni zdelo več varno, se med razburjenimi avstrijskimi patrijoti pokazati. Sklenil je torej, da se raje poda skozi Sv. Jedrto, da tam, namesto da bi se bližnje železnice v Unterdrauburgu poslužil, železnico Slovenj-Gradec doseže. Njegova možka garda je že pred shodom začeto pijančevanje po končanih krvavih izgredih zopet nadaljevala. Ostale so mu torej zveste one ženske

farske cunje, ki so mu sledile zgolj iz tega, ker ga smatrajo za — „žeganega“ (?). Ta častna garda posadila ga je na neki kmečki voz ter ga v rute tako zavila, da je izgledal kakor kaka pustna šema, ne pa „jugoslovanski“ kralj. Tudi vrabci na drevnih so ga sramotno zasmehovali. „Dvorne dame“, ki so imele prednost, so imele čast zraven njega sedeti, druge pa so tik voza peš korakale. Tako se je pomikal ta glasni transport tega ciganskega vojvode proti Sv. Jedrtri... Celo vpreženemu konju, ki je vlekel voz, se je ta stvar preneumna zdela; nakrat se je vlegel in je raje na licu mesta poginil, kakor da bi stal v službi sramotnih veleizdajalcev. Najbrž je premenjal „jugoslovanski“ jarem z nemškim, o katerem je ta širokoustni Korošec na shodu izjavil, da mora biti razbit. — Peš je moral torej Korošec po blatni cesti proti Sv. Jedrtri romati, kjer ga je to čudno spremstvo srečno svoji usodi oddalo. Tako potuje torej „kralj“ Tonček, zloglasni jugoslovanski duhovniški razuzdanec.

Koroščevi nezaslišani načrti.

Predsednik „jugoslovanskega“ kluba dr. Korošec poslal je na ministra notranjih zadev telegrafično prošnjo, naj mu isti dovoli ustanovo slovanske „nacionalne straže“, ker nima „jugoslovansko“ prebivalstvo več nobenega zaupanja v državne varnostne organe... Seveda je ta nad vse smešna in predrzna zahteva zblaznelega Korošca bila kar ednostavno in kategorično odbita. — Nadalje ima potem nesramno, z nobeno kaznijo dovolj kaznovano predrznost zahtevati, naj mu država v obrambo „jugoslovanskih“ interesov proti nevarnim izgredom Nemcev (!) podeli orožje, da se zamore pred napadi istih uspešno braniti. Ti prokleta jezuitska predrznost! — Lep vzor „katoliškega“ duhovnika! Namesto, da bi raje v cerkvi razširjal nauk svete vere in pridigoval o rajskem miru in ljubezni do bližnjega, prireja politične shode, obrekuje na istih na lažnjivi in podli način našo zveznico, Nemčijo, hujska razuzdano narod proti narodu, podi ruske vojne vjetnike s poleni in drogovih k napadu na zveste državljane in si prizadeva povzročati neslogo in nemire med prebivalci, ki so več stoletja v miru in slogi skupno v blagostan naše krasne združene domovine delovali. Naj si pa to dobro zabilježi: on seja veter, a žel boče vihar! Kam vendar vede to njegovo stremeljenje? Ali potrebuje morebiti orožje, da vžari v danem trenutku revolucijo v Avstriji, ter da svoje razuzdane pristaše za to že prej organizira in jih v rabi orožja izvežba, da vdari zahrbtno proti miroljubnim državljanom? Zakličemo torej državi, je-li ista o vsem počenjanju te njej nevarne „jugoslovanske“ gonje natanko podučena in ali je ona odločena, tem usodepolnim činom s pomočjo njej zvestih strank vendar enkrat konec napraviti? Ali vlada še vedno nima dovolj dokazov, kam vsa ta perfidna gonja stremi? Ni doživela že dovolj veleizdajstev od strani enake slične druhalci, ki ji je že moralno in materijelno do živega škodovala? — Če ista ni več zmožna, da bi nas pred revolucionarnimi izgredi „jugoslovanskih“ hujskačev branila, da bi ostalo naše imetje in naše domovje nedotaknjeno, in da bi se po končani vojni lahko posvetili mirnemu delu za gospodarski procvit in razvitek ter blagor države in da ložje zacelimo rane te „nesrečne“ vojne, zakaj smo vendar potem doprinesli in zakaj še torej nadalje doprinašamo neizmerne žrtve na krvi in blagu? Zakaj se radi davščine obremenimo naša posestva in naše imetje, če mi za obrambo tega nimamo nobenega zaščitnika več...? Stavimo torej na vlado nujno vprašanje, kako dolgo še hoče ista nemo gledati na vse te njej grozeče prizore in na kak način je ista pripravljena, preteče jej nevarnosti kakor najhitreje odvrniti, da si zagotovi ogrožene staro-zgodovinske meje svoje monarhije. Če nam ista v kratkem ne odgovori, smo primorani, si tudi mi na slični način sami cilje svoje prihodnosti zagotoviti, kajti vsega mora biti enkrat konec!

Na prevzvišenega knezoškofa mariborskega pa stavimo vprašanje, ali so mu vsi razgrajoci, državi in splošnosti nevarni hujskajoči čini njemu podrejenih duhovnikov znani in če so isti odgovarjajoči vzgledu in tradicijam katoliške vere? Ali so mu znani tudi krvavi izgredi zadnjega jugoslovanskega shoda, sklicanega od zloglasnega hujskača dr. Korošca v St. Janžu pri Unterdrauburgu? Ali se na tak način vzgojuje cerkvene dostojanstvenike? Vprašamo torej, kaj da name-rava prevzvišeni knezoškof mariborski storiti in kakšne korake pospešiti, da se temu zlu enkrat za vselej konec napravi, da se povrne zopet zaželjeni mir in sloga med strankami? Če tudi na tem mestu ne bodedo uslišani, smo primorani, v konečno odvrnitev tega neprijetnega zla druge strune naviti.

Upamo torej, da ta naš nujni poziv od merodajnih krogov ne ostane neuslišani, ker nam je ljubo, z našimi sosedi kakor do sedaj v miru in slobodi živeti in se žrtvovati gospodarskemu procvitu naše krasne domovine.

General Foch.

Francoski maršal Foch bil je imenovan za nadpoveljnika angleških in francoskih združenih armad na zapadnem bojišču. Ta

General Foch

ima torej nalogo meriti se s slavnim nemškim vojskovodjem Hindenburgom in zabraniti katastrofo, ki žuga našim sovražnikom na Francoskem.

Tedenski pregled.

Štajerske vesti.

Brezobzirno rekviriranje živine na Spodnjem Štajerskem. Kakor se nam iz večih občin okraja in drugih Spodnje Štajerske javlja in pritožuje, postaja stališče za kmeta vedno težavnejše. Obdelovati bi moral zemljo, pridelovati pa več kakor v mirovnih časih, oddajati bi moral mleko mestam in vojaškim bolnišnicam, a pri vsem tem se ravno pri nas in na Spodnjem Štajerskem tako brezobzirno rekvirira živino, kakor da bi se jo hotelo nalašč zatreti, in ponosno našo štajersko živinorejo popolnoma uničiti. Kmetovalcem primanjkuje vprežne živine za obdelovanje zemljišč in pričinja primanjkovati tudi živine za plemo, kajti stališče spodnje-štajerske živinoreje se je že za 75% mirovnega stanja znižalo. Kam bode to dovedlo? Ali se hoče od strani brezobzirnih in merodajnih činite-ljev zares do popolnega gospodarskega poloma, do neizogibljive katastrofe dovesti? Nismo sicer nasprotniki rekviriranja, saj smo vendar državi žrtvovali na blagu in krvi več, kakor so zamogle naše sile in tudi več od mnogih pokrajin naše Avstrije; izkoriščalo se je našo ponosno Spodnje Štajersko na vse mogoče načine, dokler se je gospodarsko in materijelno ni popolnoma izsesalo. In zakaj ravno Spodnje Štajersko? Zakaj se ni v vseh pokrajinah Avstrije z ozirom na gospodarske položaje enakomerno delovalo? Zakaj ste se na primer Češka in Moravska v tem oziru znali ohraniti na stanju zadovoljivosti? Zakaj ste znali ti dve deželi pri merodajnih mestih na-

stopiti in si zagotoviti stanje svoje živinopališče reje za življenski interes in procvit prihodnosti? Zato, ker imata zastopnike, katerista Grubesa je tudi dobro mesto našla in tudi zanj to, ker jim primanjkuje sleherni iskrica dovoljnih movinskega čuta. Pri nas se je, edino le na vsa splošen blagor kmetovalca delaven in vzorec v ptujski okraj potegeval za stališče blagosti 1000 krnja okraja kolikor mu je bilo mogoče, a za Ropa del je večkrat tudi na strankarske zaprebeber iz merodajnih činite-ljev. — A kje pa imaaš tvegydige je poslance kmetovalce, kateri bi se za svoj davil j interes zanimali in te v gospodarskem oziru Ba branili? Obljubovali so ti pred izvolitvijo celo in je zvezde z neba, a sedaj za tvoj interes v tvo bil de j obrambo niti mezinca ne ganejo. Siroma popul ki nimajo časa; potegovati se morajo za „je vrata: „jugoslovansko“ kraljestvo, za razkosanje staro zapri zgodovinskih kronovin, a za tvoj blagor, po in je milovanja vredno ljudstvo, se ne brigajo. Kje napra pa tiče poslanec Brencič, da bi se po svoji raterz obljubi za kmeta zanimal, kakor si je to polno domneval? V poslanski zbornici kima kakor ropela. bradast kozliček na rezolucije jugoslovanskih bile. agitatorjev. — Pustimo torej raje siromaka ko je saj mu vendar nobene druge zmožnosti ne pri Po pisujemo. Zakaj bi zahtevali od njega sicer, Po davlj. varstvo okraja, ker se mora sam varovati. Za da se ne bode enkrat kje neprijetno opote tinja kel... Sami torej hočemo varovati blagor oru, M naših spodnje-štajerskih kmetov in sami upa oru. Ojzel zopet doseči na merodajnih mestih uspeh ri nji v prid gospodarstva, sami moramo zopet pri naniži boriti, kar so drugi zanemarili. Stavimo to andar rej prošnjo in vlogo na merodajne kroge, naj ddali isti pospešijo nujne korake, da se rekvirira e priš nje živine na Spodnjem Štajerskem ne samo e priš omeji, ampak za nekoliko časa popolnoma e pc vstavi, da se z marljivo skrbjo doseže zopet Pozne številu, katero deželi za bodoč življenski raz- vitek pristojta. Upamo, da se bode nujna pro- glasi: nja spodnještajerskih kmetovalcev pod iz- blurši ogibo hibe od merodajnih činite-ljev v ozir vzela nje- gjo- inja podpe- manj izčrpane pokrajine.

Hošnica pri Slov. Bistrlici. Od tukaj je pri- nesla „Straža“ dne 5. t. m. članek, v kate- rem piše, da se je tukajšnji odbor v svoji seji izrekel za „jugoslovansko“ deklaracijo. Župan je pri nas neki Onič, o kojem se je zadnjič en Laporčan izrazil, da bi bilo tega Oniča treba v priložnosti nekaj pokrtačiti. Mi smo na tega močiteljna že pozabili ali zdaj nas ta srbofil v „Straži“ opominja. Ergo! Ta g. Onič se drži več let že na žu- panovnem stolcu, kateri ima že itak piškave noge, zoper voljo občanov po svoji volji, in ljudstvo se čudi, da je to sploh še mogoče. Ta pokveka je eden najnevarnejših pospeše- vateljev srbofilske „jugoslovanske“ ideje, pri tem pa še župan. Pred vojno je že podpiral in širil to Avstriji nevarno idejo javno brez strahu. Mož spada k tisti struji, katera že vidi srbsko kraljestvo do Drave in onkraj drave Rusijo. Ob času občinskih volitev zbiral je po svoji občini svoje srbofilske prijatelje, ter romal kakor cigani trumoma od občine do občine in pomagal z lažnimi in hinavščino „jugoslovanski“ srbofilski struji do mo- čiči in večine. Ljudstvo se čudi, da v Hošnici ni že davno posegla primerna oblast vmes. Vprašamo vas župan Onič, kako se Vi predrznete svojevoljno seje sklepasti za „Jugo- slavijo“? Zahtevamo od Vas, da preključete to stvar, drugače bodedo s sredstvi postopali zoper Vaše delovanje in sicer s sredstvi, ko- jih bi se že zdavnej morali kot zvesti Av- strijec posluževati, v korist občine in Avstri- je. Seveda bi zginili iz občine za čas Vi, in za vselej „jugoslovanska“ ideja, in kaplan Korošec bi imel zopet v vrsti eno nedolžno politično žrtev več, za koje nedolžnost in odškodnino bi se zopet vrlo v zbornici pote- goval. O ti hudobni „Štajerc“ ti, — zopet pa napadaš eno nedolžno in zvesto moč Ko- roščeve „jugoslovanske“ struje pod „Habs- burškim žezlom.“ Oči na visokem in merod- ajnem mestu se bodejo polagoma odprle. Več v priložnosti. Hošničani.

Veletrgovec Hermann Öhler. Iz Gradca se nam poroča: Pod mnogoštevilnim spremstvom vršil se je dne 16. t. m. pogreb znanega veletrgovca Hermanna Öhler na izraelitskem